

THE MADRAS GENERAL SALES TAX AND THE MADRAS
MEDIUM COTTON MILL CLOTH (SALES TAX) AMENDMENT
BILL, 1957

[Sri R. Venkataraman] [15th November 1957]

சர்க்கார் ஆலோசனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. இதை பரிசீலனை செய்வதற்கு டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களை நியமிக்கப்பட்டது. அவர்கள் ரிப்போர்ட் அனுப்பிவிட்டார்கள். சீக்கிரத்திலேயே அதைப் பரிசீலனை செய்து சரியான முறையில் இவற்றையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்துகின்ற முறையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras General Sales Tax and the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) Amendment Bill, 1957 (L.A. Bill No. 23 of 1957), be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(6) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) EXTENSION OF
LAWS BILL, 1957^a.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I beg leave to introduce the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1957, and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

இந்தச் சட்டமானது கன்னியாகுமரி பகுதி நம்முடைய ராஜ்யத்துடன் சேர்ந்ததன் காரணமாக எழுந்தது. அங்கே திருவாங்குரி-கொச்சி ராஜ்யத்தில் என்ன என்ன சட்டங்கள் அமுலில் இருக்கின்றதோ அந்தச் சட்டங்கள் தான் இன்னமும் அங்கே தொடர்ந்து அமுலில் இருந்து வருகிறது. நம்முடைய சட்டங்கள் மற்ற பகுதிகளில் அமுலில் இருந்துவருகின்றன. ஆகவே தான் இப்போது ஒவ்வொரு சட்டமாகப் பரிசீலனை செய்து இந்த இந்தச் சட்டங்களை அந்தப் பகுதிக்கும் அமுலாக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானம் செய்து இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வது என்னவென்றால் இதர சட்டங்களும் அவ்வப்போது ஒவ்வொன்றாகப் பரிசீலனை செய்து சீக்கிரத்திலேயே கொண்டு வரப்படும். ஆகவே அதில் ஐயப்பாடு இல்லாமல் இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்தச் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1957, be taken into consideration at once.”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move the amendment standihg in my name, namely :—

“ That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1957, be circulated for eliciting public opinion.”

SRI M. JAGANNATHAN : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The motion and the amendment are before the House for discussion.

15th November 1957]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புவது, சென்னை ராஜ்யத்தின் இடா பகுதிகளில் அமுலில் இருக்கும் இந்தச் சட்டத்தை கன்னியாகுமரி பகுதிக்கு விஸ்தரிப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். குறிப்பாக அங்கு இதேமுறையில் தான் நில உடைமைகள் இருக்கின்றன. விவசாயப் பாதுகாப்புச் சட்டம் கன்னியாகுமரிக்கு ஒட்டிய தாலுக்காவில் அமுலில் இருக்கிறது. இன்னும் அங்கே மாத்திரம் அது அமுல் செய்யப்படவில்லை. இதனால் பல குழப்பங்கள் எல்லாம் அங்கே ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றன. ஆகவே உடனடியாக முக்கியமாக இந்தச் சட்டங்களாவது அந்தப் பகுதிக்கு, இதர சென்னை ராஜ்யப் பகுதியில் அமுலில் உள்ளதபோல அமுலுக்கு வரும் படியாகச் செய்யவேண்டும்.

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலும், செங்கோட்டைத் தாலுகாவிலும் நில வெளியேற்றம் பரந்த அளவில் நடைபெற்று வருகிறது, இதை அவசியம் தடுத்துத்தானாகவேண்டும். ஆகவே, உடனடியாக இதைத் தடுக்க சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தால் அது அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய காரியமாயிருக்கும். வேறு இங்குள்ள பல்வேறு மசோதாக்களை அங்கு கொண்டு வருவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இதை நல்லமுறையில் பரிசீலனை செய்து, காலதாமதம் ஏற்படுத்தாமல் விரைவில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை நன்கு அமைப்பதற்காக பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL : Sir, in supporting this Bill I would like to point out certain things for the consideration of the Hon. Minister. The Madras Civil Courts Act, 1873, is sought to be introduced in the Kanyakumari district. I would like to submit that according to the Madras Act, all suits and appeals arising from decrees of the District Court lie to the Madras High Court, if the valuation of the suit is within Rs. 10,000. But according to the Civil Courts Act that is now prevalent in that district, such suits are to be filed only in the District Court. According to the Limitation Act, section 15-B, within one month such suits have to be filed before the District Court. According to the Madras Civil Courts Act of 1873, parties in respect of all pending suits and decrees, if the valuation of the suit is within Rs. 10,000, have to file their appeals before the Madras High Court and not the District Court. According to the Limitation Act, within a month's time from the date of the judgment passed by the District Court, suits or appeals are to be filed in the Madras High Court. I would submit that some provision must be made in the Bill that appeals in all suits in the transferred territory, in which suit valuation is less than ten thousand rupees and in which appeals have not been filed on the appointed day to the High Court, appeals in such suits may be preferred to the District Judge having territorial jurisdiction in the area within ninety days from the date of judgment in such suits. If such a provision is inserted in the Bill, that will be a great relief to parties in suits (which are pending in the district) and also decrees that have been passed. Otherwise the parties will have to file their appeal in the High Court, and the real benefit that is sought to be given by the Government by this Bill will be lost to the litigant public.

[Sri T. T. Daniel] [15th November 1957]

Sir, the Madras Agriculturists' Relief Act, 1938 (Act IV of 1938), is a very important Act, which has to be extended to the Kanyakumari district. There is no corresponding Act in existence in that district. The Debt Relief Act of 1116 which was in force in that area previously, has been repealed, and now there is no Act corresponding to the Agriculturists' Relief Act, 1938, in that area. In the Madras Agriculturists' Relief Act there is provision for the scaling down of debts. But the Agriculturists' Relief Act, Act III of 1956, which is now in force there, does not contain any provision for the scaling down of debts. I would also say, Sir, that the definition of the word "agriculturist" in the Agriculturists' Relief Act, Act III of 1956, is very narrow in its application in the sense that agriculturists who pay land revenue exceeding Rs. 100 are not coming within the operation of Act III of 1956 of the Travancore-Cochin State. The result is that land owners who may have extensive lands near the coastal area and also in hilly areas and who may be paying more than Rs. 100 as land revenue will not come under the operation of the Agriculturists' Relief Act. I would submit that the Madras Agriculturists' Relief Act includes also those agriculturists who pay agricultural income-tax within the purview of the Act, whereas the Agriculturists' Relief Act, Act III of 1956, which is in existence in that district does not include this class of agriculturists who pay agricultural income-tax. I would also say, Sir, that the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Act, 1949, should be extended to that district. Rents of buildings especially in the Kanyakumari district are increasing, and officers who go to this district from other districts are not in a position to get convenient houses at a reasonable rent first because of the non-availability of houses and next because of the high rent of buildings.

The Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956, must also be introduced in that district. This Act is really a progressive Act. A similar enactment is not in force in that district. At present there is no Fair Rent Act and land owners get rents from their tenants in any manner they like. It may be 60:40 or in certain cases it may be two-thirds of the gross produce collected from the paddy field.

I would request the Hon. Minister to take into consideration the suggestions that I have made and make suitable provisions in the Bill.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, as I have already said, this Bill does not exhaust the Acts which have to be extended to the Kanyakumari district and, therefore, the question whether the Madras Cultivating Tenants' Protection Act and the Madras Cultivating Tenants' Payment of Fair Rent Act should be extended to the Kanyakumari district, will have to be examined separately with reference to the tenures prevailing in that area. That is why I am unable to immediately accept the suggestion that these two Acts should be extended to the Kanyakumari district. If it is question of preventing evictions, that can be taken up separately

15th November 1957] [Sri C. Subramaniam]

and we can see that evictions do not take place. (Sri T. S. Ramaswamy Pillai : We have already passed this Act.) If we have already passed this Act, during the last session, then this question does not arise. We can examine the question of fair rent and then take a decision as to how it should be extended and what are the incidental things to be made.

The hon. Member Sri Daniel referred to the question of filing of appeals. The forum of the appeal will have to be decided with reference to the date of the decision. Therefore, if the appeal has to be filed before the High Court in respect of any decision, which has already been given, the extension of the Act in question does not change the forum. In spite of the extension of the Act, the appeal will have to be filed before the High Court, and the High Court may take action under the Civil Procedure Code and transfer the appeal to the District Court or any other court.

Then, Sir, mention was made about the Buildings (Lease and Rent Control) Act. There is already a rent control order analogous to this Act. This order is being extended to that area. Meanwhile the provisions of our Act will be further scrutinized and extended to the Kanyakumari district with any modification if necessary or without modification. I do not think any of the points raised by hon. Members require consideration at this stage. I do not think any particular purpose will be served by circulating this Bill for the purpose of eliciting public opinion. After all these are the enactments already in force in the State, and if these enactments require amendment, it may not be with reference to the Kanyakumari district alone but with reference to the entire State. I do not think there is any point in circulating this Bill for eliciting public opinion. Therefore, I press my motion that it be taken into consideration at once.

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1957, be taken into consideration at once.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3, 4, 5, 6, 7 and 8 were put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 9 do stand part of the Bill.”

SRI A. NESAMONY : Sir, I move—

“ For the existing heading, *substitute* the following heading :—

“ Extension of Madras Acts VIII of 1923, X of 1937, and XXXII of 1950.”

[Sri A. Nesamony] [15th November 1957]

After sub-clause (2), insert the following as sub-clauses (3) and (4) and renumber the existing sub-clauses (3) and (4) as sub-clauses (5) and (6), respectively :—

“(3) The Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937), as amended by sub-section (4) is hereby extended to, and shall be in force in, the transferred territory; and sections 4 to 8 shall apply in relation to that Act as if it had been included in the Schedule.

(4) The Act aforesaid shall be amended as follows; that is to say, after section 19, the following section shall be inserted, namely :—

‘19-A. *Exemption regarding tapping of palmyra trees for sweet toddy, etc., in certain areas.*—Notwithstanding anything contained in any other provisions of this Act, the tapping of palmyra trees for sweet toddy, the possession, transport and sale of such toddy and the manufacture therefrom of jaggery or other non-intoxicating product in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district shall be exempt from the operation of all the provisions of this Act.’ ”

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: I second the amendments, Sir.

SRI A. NESAMONY: Sir, the object of my moving these amendments is that the privilege that we have been enjoying in the transferred territories of Kanyakumari district and Shencottah taluk should be extended to us under the Prohibition Act in force in the Madras State. The Prohibition law in this State does not conform to the provisions of the Prohibition Act of the Travancore-Cochin State. Section 27 of the Travancore-Cochin Prohibition Act corresponds to section 19 of the Madras Prohibition Act. There is only one difference. Section 27 of the Travancore-Cochin Prohibition Act consists of two clauses. Clause 1 empowers the State Government to grant exemption from any provisions of the Act. Clause 2 is virtually a reproduction of section 19 of the Madras Act. When Prohibition was first introduced in Travancore in 1948, those of us coming from the Tamil taluks formed the Opposition. We wanted to have the privilege that we have been enjoying from time immemorial. After a good deal of discussion, in pursuance of section 27 (1), a Notification was issued by the Government which ran thus: “In exercise of the powers conferred by sub-section (1) of section 27 of the Travancore-Cochin Act, 1950, the Government are hereby pleased to exempt from all the provisions of the said Act, the tapping of palmyra trees for sweet toddy, the possession, transport and sale of such toddy and the manufacture therefrom of jaggery or other non-intoxicating product in the taluks of Thovala, Agastheeswaram, Kalkulam, Vilavancode, Nevvattinkara and Shencottah.” These were the taluks where Prohibition was first introduced by the then Government. I wish to bring to the notice of the Government that this privilege which has been conferred to us under the Travancore-Cochin Prohibition

15th November 1957] [Sri A. Nesamony]

Act must be extended to us here also under the Madras Prohibition Act. I would have taken shelter under the provisions of the Bill under consideration but for clause 7 (2). In line 15 of clause 6 it is stated “ . . . such corresponding law shall, upon the commencement of this Act, stand repealed to the extent to which the law relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State ”. But sub-clause (2) of clause 7 states “ Subject to the provisions of sub-section (1), anything done or any action taken including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, rule, regulation, form, by-law or scheme framed, certificate, permit or licence granted or registration effected, under such corresponding existing law shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of the enactment as now extended to, and in force in, the transferred territory and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the said enactment ”. Thus, any notification issued will remain in force and shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of the enactment as now extended. But, there is no corresponding provision in the Act as now extended to give this exemption. That is why I have moved my amendment for the addition of section 19-A in the Madras Prohibition Act according to which the notification that had been issued under section 27 (1) of the Travancore-Cochin Act may become part of the Madras Act. Sir, the privilege conferred by the Travancore-Cochin Act should not be taken away by the present Bill. I have adopted in my amendment the textual wording of the notification issued under the Travancore-Cochin Act. I request the Government to consider the amendment and give their approval. In this connection, I wish to point out that conditions obtaining in the Kanyakumari district and the Shencottah taluk in the matter of tapping is a little different from those obtaining elsewhere. There, it is a case of proprietor-tapping and not tapping by professionals, as we see in the rest of the Madras State. The majority of tappers there are proprietor-tappers. That is why that exemption has been given. I request that the amendments may be accepted.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்ததை ஆசரித்துக்கொண்டு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த தோவானை, அகஸ்தீவரம், கல்குளம், விளவன்கோடு, செங்கோட்டை, ஆகிய 5 தாலுகாக்களிலும் ஏற்கனவே பதனீர் இறக்குவதற்கு லைசன்ஸ் வேண்டியதில்லை. பனைமாத்திலிருந்து பதனீர் இறக்குவதற்கு எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் இறக்கிக்கொள்ளலாம் என்ற முறையில் இப்போதும் இருந்துவருகிறது. ஒரு வேளை இப்படி இருந்தால் தவறான முறையில் உபயோகிப்பார்கள், கள்ளத்தனமாக இதை உபயோகிக்க முயற்சி செய்வார்கள் என்று பல நண்பர்கள் கூறினார்கள். இப்போது அங்கு அவ்விதம் நடைபெறவில்லை என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே பல வருடங்களாக இருந்துவரும் இந்த முறையை மாற்றவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்தச் சலுகையை அவர்கள் துர்விதியோகம் செய்யமாட்டார்கள் என்று நாங்கள் உறுதி கூறுவதினால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[15th November 1957]

MR. SPEAKER : I think I said that we may sit till 2 o'clock. Now that it is nearing 2 o'clock, let us sit for some more time and finish the business.

SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI : இதைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய இரண்டு அங்கத்தினர்களும் தெளிவாக சொல்லிவிட்டார்கள். இதன் மூலமாக அங்கு நல்ல முறையில் குடிசைத் தொழில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த குடிசைத் தொழிலில் அங்கு பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இந்த குடிசைத் தொழிலை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri T. T. Daniel moving his amendment?

SRI T. T. DANIEL : I am not moving, Sir.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலும் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் பதனி இருக்குவதற்கு எந்த முறை இருக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றி, ரொம்ப நாளாக இருக்கக்கூடிய பழக்க வழக்கங்களை அனுசரித்து, லைசென்சு இல்லாமலேயே பதனி இருக்குவதற்கு அங்கு ஒரு உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரிமை தொடர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்று கருதுகிறார்கள்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : லைசென்சு கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்புறம் எடுத்துவிட்டார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆனால், அதுமாதிரி பதனி இருக்குவதற்கு மட்டும் உரிமை இல்லை. பதனி இல்லாத கள் இருக்குவதற்கும் உரிமை இருந்தது, சாராயம் காய்ச்சுவதற்கும் உரிமை இருந்தது. அதெல்லாம் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இப்பொழுது மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலில் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது, மதுவிலக்குச் சட்டம் நம்முடைய ராஜ்யமாக இருக்கும் எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஒரேவிதமாக இருக்கவேண்டுமா? அல்லது கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் அங்கு வேறுவிதமாக இருக்க வேண்டுமா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். கன்யாகுமரிப் பகுதியில் மட்டுமில்லாமல் அந்த உரிமை இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லாப் பகுதிகளிலும் இருக்க வேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வாரானால், அதைப்பற்றி யோசித்துப் பார்க்கலாம். நான்குநேரிப் பகுதிக்கு வந்தால் லைசென்சு வாங்க வேண்டுமென்றும், கன்யாகுமரிப் பகுதிக்கு வந்தால் லைசென்சு வாங்க வேண்டியதில்லை என்றும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். அவருடைய யோசனைப்படி லைசென்சு முறை கன்யாகுமரிப் பகுதியில் மட்டும் வேண்டாம் என்று சொல்வது தவறு. பொதுவாக, மதுவிலக்குச் சட்டமே திருத்தப்படவேண்டுமென்றால் அதற்கு யோசனை சொன்னால், எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் பொருந்தும்படியாகத் திருத்தலாம். அது யோசனைக்குரிய விஷயம். இப்பொழுதிருக்கும் முறையிலே இதோன்று இருக்கும் மதுவிலக்குச் சட்டம் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் ஒரேமாதிரியாக இருந்தால் தான் நியாயமாக இருக்கும், அதை அமுல் செய்வதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்ற முறையிலே இந்தத் திருத்தத்தை தற்போதைக்கு ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை. லைசென்சு முறை அவசியமில்லையென்றால், மதுவிலக்குச் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்றும் அதைப் பரிபாலிக்கும் மந்திரி அவர்களிடத்தில் பேசி, எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அம்முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று தூண்டவேண்டுமெயொழிய, இந்த சமயத் தொகுதி திருத்தத்தை வற்புறுத்துவது சரியில்லை என்று பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்தத் திருத்தத்தை வற்புறுத்தவேண்டாம் என்று கனம் திரு. நேசமணி அவர்களையும் மற்ற நண்பர்களையும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

15th November 1957]

SRI A. NESAMONY : Sir, I was listening very attentively to the statement of the Hon. Minister. The Travancore-Cochin Prohibition Act . . .

MR. SPEAKER : The hon. Member has no right of a second speech. Either he must withdraw his amendment or press it.

SRI A. NESAMONY : I am pressing my amendment. I am just requesting the Hon. Minister to reconsider the position in view of the fact that the Travancore-Cochin Prohibition Act extended not only to Kanyakumari district but also to other portions of Travancore-Cochin State that do not have this extension of law. We pray that the Act may be extended to Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

MR. SPEAKER : The hon. Member is not in order. He should either withdraw his amendment or press. He cannot say anything else.

SRI A. NESAMONY : I am pressing my amendment, Sir.

MR. SPEAKER : The question is—

“ For the existing heading *substitute* the following heading :—

‘ Extension of Madras Acts VIII of 1923, X of 1937 and XXXII of 1950.’ ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri A. Nesamony withdrawing his other amendments?

SRI A. NESAMONY : Sir, the other amendments are only consequential amendments. I am not pressing them.

The other amendments of Sri A. Nesamony were, by leave, withdrawn.

Clause 9 was put and carried.

Clauses 10 and 11 were put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1957, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1957, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Saturday, the 16th November 1957.

The House then adjourned (2-5 p.m.).